

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Strategija monetarne politike u ECB". Rad ima 15 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Sadržaj:

Uvod 02.

Strategija monetarne politike u ECB 03.

Značaj planirane inflacije od 2% 04.

Instrumenti monetarne politike u evrozoni 05.

Operacije na otvorenom tržištu 05.

Trajni kapital 06.

Minimum rezervi 07.

Nezavisnost centralne banke 08.

Koristi od cenovne stabilnosti 12.

Literatura 14.

Zaključak 15.

Uvod

Evropski monetarni instituti je počeo sa pripremama za uvođenje jedinstvene valute, evra, 1999. godine kada je institut transformisan u Evropsku centralnu banku sa sedištem u Frankfurtu. Njena nezavisnost je funkcionalna, institucionalna, personalna i finansijska. Ona je nezavisna i od političkog mešanja i može da garantuje za zemlju koje rasipa finsijska sredstva. Sa 14 nacionalnih banaka zemalja učesnica u Evropskoj uniji obrazuje Evropski sistem centralnih banaka (ESCB).

ECB formuliše strategiju koju će pratiti da odredi monetarnu politiku u Evrozoni, koja počinje definisanjem krajnjih ciljeva (inflacije) i posrednih ciljeva. Krajnji ciljevi su često pod uticajem akcija centralne banke na vrlo indirektn način i sa velikom zadrškom. Stoga, centralne banke biraju posredne ciljeve i mogu delovati direktnije.

Strategije monetarne politike u ECB

Kada identificiše cilj monetarne politike, ECB zatim opisuje strategiju kojom će ga ostvariti. Predlaže se pristup na "na dve osnove", prva osnova je monetarna. Pošto je inflacija obavezno monetarni fenomen, novac bi trebalo da dobije značajnu ulogu u ovoj strategiji.

Sve veći je konsenzus u akademskom svetu i među analitičarima tržišta da strategija monetarne politike ECB ima mana koje mogu i treba da se isprave. Kritika je usmerena na dva problema ove strategije. Jedan se odnosi na ciljeve koje ECB sledi, a drugi na instrumente.

Značaj planirane inflacije od 2%

Fridmen je još 1950-ih godina formulisao pristu pa je optimalna stopa inflacije jednaka nuli. Osnovni razlog za ovakav zaključak je što je nulta stopa inflacije maksimira ukupnu korist držanja novca, međutim postoje bar dva razloga koji ne idu u prilog ovom zaključku.

Drugo, mala inflacija je dobra za privredu jer omogućava fleksibilnije prilagođavanje realnih nadnica. Ponekad su sketori ili firme suočene sa negativnim šokom koji zahteva da nivo realnih nadnica opadne. Ako je stopa inflacije nula, ovakvo smanjenje realnih nadnica može da usledi zbog smanjenja stope nominalnih nadnica. Međutim, ako je inflacija pozitivna, smanjenje realnih nadnica će se ostvariti tako što se povećanje nominalnih nadnica drži ispod stope inflacije. Ima mnogo dokaza da je otpor prema smanjenju nominalnih nadnica prilično veliki, čime se ograničava prilagođavanje realnih nadnica kada je stopa inflacije nula. Drugim rečima, u okruženju nulte inflacije veća je verovatnoća postojanja rigidnih realnih nadnica. Zbog čega je prilagođavanje simetričnim šokovima u nekom sektoru teže ostvarivo. Ova analiza se zalaže za stopu inflacije od 2-3% godišnje. Najavom maksimuma od 2%, ECB planira stopu inflacije koja je, po ovom gledištu, ispod optimalnog nivoa zbog čega se povećavaju rigidnosti u privredi. Može se zaključiti da planiranje preniske stope inflacije strukturalno povećava nezaposlenost.

...

-----**OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.**-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com